

2 Мнозина казватъ за дѣшата моя: нема за него спасеніе въ Бога. *Διάψαλμα.*

3 Но Ты, Господи, (Ты си) защищеніе мое, слава моя, (Ты си) и сныи Който вдигаши главата моя.

4 Извикахъ съ гласхъ ми камъ Господа, и чѣ ме отъ горага Своя свята. *Διάψαλμα.*

5 Язъ легнахъ, и спахъ: встанахъ: защото ме Господь подтверждава.

6 Не шемъ да се уплашимъ отъ тысящотысщны людѣе, които съ нападнали върхъ мене наоколъ.

7 Востани, Господи: спаси ма, Боже мой: защото си Ты поразилъ сичките непріатели мои по челюстите: съспилъ си зъбыте на-нечестивыте.

8 **Ѡ** Господа (Ѡ) спасеніето: надъ людѣте Твои (Ѡ) благословеніето Твое. *Διάψαλμα.*

ПСАЛОМЪ Д.

(Въ който повыкѣва Бога Давидъ за помощъ на противъ непріателите си.)

За първыя пѣвецъ надъ Негиноѡзъ.

Псаломъ Давидовъ.

КОГАТО повыкѣвамъ, посласшай ме, Боже на-правдата моя: во утѣсненіе распространилъ си ме: помилши ма, и посасшай моленіето мое.

2 Сынове челоѣчестіи, до кога (преврщате) славата моя въ безчестіе, шѣчыате ли света, (и) искате ли льжа? *Διάψαλμα.*

3 Но насчетесе, че изкра Господь преподобныатъ Свой: Господь ще чѣе, когато выкамъ камъ Него.

4. Гнѣвайтесе, а не согрѣшавайте, размы-